

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 01.novembar 2011. god.
Br. ref.: RK 155/11

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI 86/10

Podnosioci

Zora Palić
Paško Palić

Ustavno razmatranje presude Vrhovnog suda Kosova, Rev. br. 218/2006, od 15. maja 2008. god. i presude Opštinskog suda u Lipljanu, P. br. 177/2002, od 9. januara 2003. god.

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVA

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Kadri Kryeziu, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Ivan Čukalović, sudija
Gjyljeta Mushkolaj, sudija
Iliriana Islami, sudija

Podnosioci zahteva

1. Podnosioci zahteva su gđa Zora Palić i g. Paško Palić, sa prebivalištem u Lipljanu.

Osporene sudske odluke

2. Odluke koje osporavaju podnosioci su:

- a. presuda Vrhovnog suda Kosova (u daljem tekstu: „Vrhovni sud“), Rev. br. 218/2006, koja je dostavljena podnosiocu zahteva 16. decembra 2008. god. i
- b. presuda Opštinskog suda u Lipljanu, P. br. 177/2002, koja je dostavljena podnosiocu zahteva 3. juna 2003. god.

Predmetna stvar

3. Podnosioci zahteva navode kršenje člana 49. [Pravo na rad i obavljanje profesije] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: „Ustav“).

Pravni osnov

4. Član 113. stav 7. Ustava, član 22. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosova od 15. januara 2009. (br. 03/L-121), (u daljem tekstu: Zakon) i pravilo 56. stav 2. Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosova (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Sudom

5. Dana 15. septembra 2010. god. podnosioci zahteva podneli su zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: „Sud“).
6. 9. novembra 2010. god. zahtev je prosleđen Opštinskom sudu u Lipljanu.
7. Dana 7. decembra 2010. nalogom br. GJR. 86/10 predsednik je imenovao sudiju Snezhanu Botusharovu za sudiju izvestioca. Istog dana, predsednik je nalogom br. KSH 86/10 imenovao Veće za razmatranje sastavljeno od sudija: Almiro Rodrigues (predsedavajući), Kadri Kryeziu i Gjyljeta Mushkolaj.
8. Dana 2. marta 2011, Veće za razmatranje je razmatralo izveštaj sudije izvestioca i preporučilo Sudu neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

9. Podnosioci zahteva su tražili od Opštinskog suda u Lipljanu da budu vraćeni na svoja radna mesta u osnovnoj školi u Janjevu. 9. januara 2003. god. Opštinski sud je odbacio zahtev podnosilaca kao neosnovan (presuda P. br. 177/2002).
10. Pred Opštinskim sudom, podnosioci zahteva su tvrdili da:
 - a. bili su stalno zaposleni 32, odnosno 30 godina;
 - b. bili su sprečeni od strane UNMIK-a, bez ikakve osnove, da nastave radni odnos;
 - c. primili su plate 31. decembra 1999. god. i bili su zaposleni do 31. avgusta 2000. god.;
 - d. tražili su usmeno i pismeno od škole da nastave sa svojim radom i
 - e. nikakav disciplinski postupak nije bio pokrenut protiv njih i nikakva odluka o prekidu radnog odnosa nije bila dostavljena podnosiocima zahteva.
11. Suprotna strana je odgovorila pred Opštinskim sudom da:

- a. podnosioci zahteva nisu bili na poslu od 1. septembra 2000. god. do 29. septembra 2001. god.;
- b. škola je bila prinuđena da zaposli druge radnike na radna mesta na kojima su bili podnosioci zahteva da bi obezbedila normalnu nastavu za učenike kojima su prethodno predavali podnosioci zahteva i
- c. UNMIK administracija, odeljenje za prosvetu, je bila ovlašćena da odluči o zapošljavanju i razrešenju školskog osoblja.

12. Opštinski sud je tvrdio da:

- a. koordinator za lokalne zajednice u Lipljanu je obavestio podnosioce zahteva da su njihova radna mesta zauzeli novi radnici pošto su oni dobrovoljno napustili svoja radna mesta;
- b. podnosioci nisu podneli prigovor nadležnom organu u školi u vezi sa navodnom povredom njihovih prava predviđenih Zakonom o radu i
- c. shodno članu 83. stavu 2. Zakona o osnovnim pravima iz radnih odnosa predviđeno je da se ne može tražiti zaštita prava pred nadležnim sudom, dok to nije prethodno zatraženo pred nadležnim organima organizacije.

13. Podnosioci zahteva su se žalili Okružnom sudu koji je odbacio njihovu žalbu i potvrdio presudu Opštinskog suda u Lipljanu smatrajući da je materijalno i proceduralno pravo pravilno primenjeno (presuda Gzh. br. 394/2003 od 14. jula 2005. god.).

14. Podnosioci su se zatim žalili Vrhovnom sudu tvrdeći da:

- a. niži sudovi nisu razmatrali da li je bilo pravne osnove za prekid radnog odnosa;
- b. nije bio dokaza da su podnosioci zahteva dobrovoljno napustili svoja radna mesta;
- c. niži sudovi nisu uzeli u obzir sve dokaze koje su podneli podnosioci zahteva i
- d. presude nižih sudova nisu bile obrazložene.

15. Vrhovni sud je odbacio žalbu kao neosnovanu (presuda rev. br. 218/2006 od 15. maja 2008. god.), smatrajući da su činjenično stanje i materijalno i proceduralno pravo pravilno primenjeni od strane nižih sudova.

Navodi podnosioca zahteva

16. Podnosioci zahteva tvrde da je njihov ugovor o radu nezakonito i protivustavno prekinut bez ikakve odluke.

17. Štaviše, podnosioci zahteva tvrde da Ustav garantuje osnovna prava građanima, kao što je pravo na zapošljavanje, kao što je u njihovom slučaju.

18. Pored toga, podnosioci zahteva navode da su oni građani Kosova i da imaju pravo na zaposlenje, jer su oni bili zaposleni više od 30 godina prema ugovoru o radu, i stoga, nelogično je da se njihov radni odnos prekine bez ikakve pismene odluke od strane škole.

Ocena prihvatljivosti zahteva

19. Što se tiče tvrdnje podnosilaca da je njihovo pravo garantovano članom 49. (Pravo na rad i obavljanje profesije) Ustava povređeno, Sud smatra da bi mogao da presudi po žalbi podnosilaca, prvo mora da ispita da li su ispunili uslove prihvatljivosti predviđene Ustavom, kao i Zakonom i Poslovníkom o radu.

20. Kao jedan od uslova, podnosioci zahteva moraju da dokažu da su podneli zahtev u roku od 4 meseca od poslednje sudske odluke u njihovom slučaju, kao što je određeno članom 49. Zakona. Međutim, iz spisa podnetih od strane podnosilaca zahteva proizilazi da je poslednja sudska odluka u vezi sa njihovim slučajem, presuda Vrhovnog suda od 15. maja 2008. god., koja je njima dostavljena 16. decembra 2008, dok su oni podneli svoj zahtev Ustavnom sudu tek 15. septembra 2010. god., dakle više od 4 meseca nakon stupanja na snagu Zakona (vidi član 56. Zakona).

20. Stoga zahtev je zastareo shodno članu 49. Zakona.

IZ OVIH RAZLOGA

Ustavni sud, z skladu sa članom 20. Zakona, i Pravilom 56(2) Poslovnika o radu, 2. marta 2011, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA ODBIJE zahtev kao neprihvatljiv;
- II. Ova odluka će biti dostavljena strankama i biće objavljena u Službenom listu, u saglasnosti sa članom 20 (4) Zakona;
- III. Ova odluka stupa na snagu odmah.

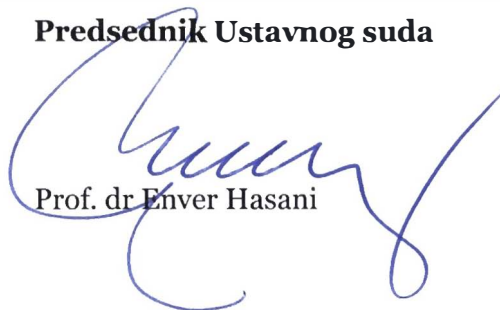
Sudija izvestilac

Snezhana Botusharova

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani